

[Maisted]

Maisted (FP):

Det, der selvfølgelig kan have offentlighedens interesse, det er, hvor ministeren agter at gå ind med støtte, hvad det er for lande. Når nu regeringen har udsendt en bandbulle imod Sydafrika med hensyn til køb af kul, så må vi jo forvente, at man også vil forbyde elværkerne – eller henstille til dem, som det så smukt hedder – at købe kul i Polen, for jeg går ud fra, at der her er tale om nogle mennesker, man ikke kan lide. De har jo et bestemt politisk styre i Sydafrika, og jeg har heller ikke opfattelsen af, at socialdemokratiet – det håber jeg da ikke – ligefrem er begejstret for kommunistiske systemer, og derfor må vi jo så forvente, at regeringen vil henstille til elværkerne, at de heller ikke køber kul i Polen. Og så begynder det jo unægtelig at indskrænke sig noget med hensyn til mulighederne for at købe kul.

Og når regeringen taler om at støtte, så vil vi da gerne vide, på hvilke betingelser man vil gå ind i en sådan støtte. Er det betingelsesløst? Er der noget håb om, at man kan lave en almindelig forretning med de vestlige lande, der besidder disse kulminer? Tror ministeren virkelig selv på, at de vil give os nogen form for garanti, fordi vi har tænkt på at låne pengene af dem først og så bagefter sige, at nu vil vi gerne være med til at finansiere en minedrift, som de altså selv kommer til at betale i det lange løb?

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg synes, det er et smukt udslag af livlig fantasi, der kommer til udtryk her i bemærkningerne fra hr. Maisted. Der bliver overhovedet ikke tale om og overhovedet heller ikke mulighed for at gå ind i sådanne aktiviteter omkring medinvesteringer i miner rundt omkring i mulige lande, hvor det kan lade sig gøre, på noget som helst andet grundlag end det rent forretningsmæssige. Det er der ingen der forestiller sig, heller ikke regeringen. Men derfor kan det være rigtigt at prøve alligevel.

Maisted (FP):

Ja men altså det, jeg gerne vil have at vide af ministeren, er: hvad er det, ministeren vil prøve?

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg tvivler på, at vi kommer ret meget længere. Jeg ved ikke, om hr. Maisted kastede så meget glans over folketinget, at han bidrog med sin tilstedeværelse her i morges, da jeg redegjorde for dette, men ellers vil jeg faktisk henvise til fortrykket.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 3703) Til *økonomiministeren* af:**Preben Steen Nielsen (S):**

»Hvilke skridt agter ministeren at tage i anledning af, at den frivillige aftale om livsforsikringsselskabers og pensionskassers udlån mod pant i ejerboliger ikke overholdes?«

Skriftlig begrundelse

Tinglysningsstatistikken viser, at livsforsikringsselskabers og pensionskassers udlån mod pant i fast ejendom er tidoblet i perioden 1976–79. Alt tyder på, at disse selskaber nu investerer mellem 4 og 6 mia kr. årligt på det højt forrentede pantebrevsmarked på bekostning af såvel obligations- som aktiekøb.

Alt tyder ligeledes på, at den frivillige aftale rent faktisk omgås i et sådant omfang, at en ændring af markedsføringslovgivningen ikke vil være en tilstrækkelig regulator. Samtidig vil en frivillig aftale ikke påvirke mulighederne for investering i pantebreve for så vidt angår selskabernes præmiereserver.

Det må derfor være rimeligt, at der på anden måde skabes sikkerhed for, at forsikrings- og pensionskassemidlerne kanaliseres ind på det organiserede marked.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg vil gerne sige, at der foreligger ikke på nuværende tidspunkt oplysninger, der giver grundlag for at sige, at aftalerne ikke overholdes. Spørgeren har derimod ret i, at man siden 1977 har kunnet konstatere en kraftig vækst i disse institutioners direkte udlånsvirksomhed mod pant i ejerboliger, men man må her tage i betragtning, at udgangspunktet har været lavt. Jeg kan i øvrigt oplyse, at for 1979 peger tallene i retning af en aftagende udlånsaktivitet.

Det kunne også konstateres, at der skete en stærk vækst i udlånene til mere uspecifi-